

Életének 78. évében meghalt Csurka István író, politikus. A nemrég kórházba került radikális jobboldali szellemi vezér még február elsején üzenetet küldött az Új Színház vezetésének és társulatának, melyben minden felet megbékélésre szólított fel. Valószínűleg emlékeinkben zömében nem az ilyen gesztusok élnek majd Csurka Istvánról.

Csurka István 1934. március 27-én született Budapesten. 1957-ben a Színház- és Filmművészeti Főiskola dramaturgia szakán szerzett diplomát. 1956-ban a főiskolai nemzetőrség vezetője volt, emiatt fél évre Kistarcsára internálták.

Tanulmányai befejeztével szabadfoglalkozású íróként dolgozott. Igen fiatalon, 1954-ben debütált, s regényeket, filmforgatókönyveket (Hét tonna dollár, Amerikai cigaretta), rádióhangjátékokat, elbeszéléseket, színműveket (Ki lesz a bálánya?, Deficit, Döglött aknák, Házmestersirató) írt. Irodalmi munkásságáért 1969-ben és 1980-ban József Attila-díjat kapott, 1980-ban elnyerte a színikritikusok díját. 2011-ben, több évtizedes kihagyás után új drámával jelentkezett, melynek címe A hatodik koporsó. Újságíróként 1973-86 között a Magyar Nemzet szerződéses munkatársa, tárcaírója volt. 1988-89-ben a Hitel című

folyóirat szerkesztőbizottságának tagjaként, 1989-90-ben az általa alapított Magyar Fórum című hetilap főszerkesztője, a lap 1991 januári újraindulásától a szerkesztőbizottság elnöke, a Magyar Fórum Kft. ügyvezető igazgatója.

Politikai megnyilvánulásai miatt többször került szembe a hatalommal: 1972-ben szilenciumra ítélték rendszerellenesnek és antiszemitának minősített kijelentései miatt, 1986-ban pedig azért, mert a kisebbségek érdekében való összefogásról szóló, Elfogadhatatlan realitás című esszéje megjelent a New York-i Püski Kiadónál.

1985-ben egyik szervezője volt az ellenzék monori találkozásának, 1986-ban részt vett az Európai Kulturális Fórummal egy időben zajló ellenfórumon, s 1987 szeptemberében, a lakiteleki találkozón, a Magyar Demokrata Fórum egyik alapító tagja volt. Ezután részt vett az MDF ideiglenes elnökségének munkájában, majd az MDF Országos Elnökségének tagjaként tevékenykedett, közben két évig az ügyvezető elnökségnek is tagja. 1991 decemberétől egy évig a párt alelnöki teendőit látta el. 1990-94, és 1998-2002 között országgyűlési képviselőként dolgozott.

1992-ben Néhány gondolat címen írt dolgozatot a Magyar Fórumban a magyar rendszerváltozásról és az MDF két esztendejéről, amely óriási visszhangot váltott ki és a politikus minden oldalról a kritikák keresztútjába került. Részben emiatt egy évvel később kizárták az MDF-ből. Már 1992-ben életre hívta a Magyar Út Alapítványt, majd elindította a Magyar Út Körök Mozgalmat, amelynek 1993 júliusában elnöke lett. Ugyanebben az évben megalakította a Magyar Igazság és Élet Pártját (MIÉP), melynek kezdetben elnökségi tagja volt, majd 1993 novemberétől társelnöke, 1994 októberétől elnöke.

2011 októberében az Új Színház vezetésére kinevezett Dörner György Csurka Istvánt nevezte meg intendánsának, de Tarlós István főpolgármester a tiltakozások hatására felkérte, hogy ne alkalmazza a színházban. Dörner György erre úgy reagált, hogy ő maga is pusztán szellemi jelenlétnek tekintette Csurka intendánsi szerepét. A kórházban lévő Csurka István február 1-jén a társulathoz intézett levelében arra biztatta a társulati ülésen jelenlévőket, hogy attól függetlenül, ki hova érzi magát tartozónak, mit gondol a politikáról, szeretetben dolgozzanak együtt.

MNO-MTI